Republika Hrvatska
Županijski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj K-13/2022-69

STEČAJNI UPRAVITELJ DRUŠTVA ZADRAVEC BAITS d.o.o.
GORAN JUJNOVIĆ LUČIĆ

Sukladno vašem traženju dopisom zaprimljenim na ovaj sud 20. kolovoza 2026. u privitku vam dostavljamo pravomoćnu presudu Županijskog suda u Osijeku broj K-13/2026-43 od 13. siječnja 2023., koja presuda je potvrđena presudom Visokog kaznenog suda broj I Kž-156/2023-13 od 12. lipnja 2026. u premetu protiv optuženog Ivana Lovrića.

Osijek, 28. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća
Biljana Đilas

BILJANA ĐILAS

Elektronički potpisano: 28.08.2026T11:11:32 (UTC:2026-08-28T09:11:32Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: b5d8ad58-88a2-4cc0-be40-62df3e0de205
Županijski sud u Osijeku

Privitak:
- presuda Županijskog suda u Osijeku broj K-13/2026-43 od 13. siječnja 2023.
- klauzula pravomoćnosti, izvršnosti i ovršnosti
- presuda Visokog kaznenog suda RH broj I Kž-156/2023-13 od 12. lipnja 2026.

Broj zapisa: **9-3088c-475a2**

Kontrolni broj: **099c5-f0a75-ba219**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj: 7 K-13/2022-43

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Azre Salitrežić, kao predsjednice vijeća i sudaca porotnika Kristine Alšić i Ištvana Bakaia, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Gabriele Duić, u kaznenom predmetu protiv optuženog Ivana Lovrića, zbog kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. i 114/22.; dalje: KZ/11), povodom optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku broj KO-DO-7/2022 od 1. veljače 2022., nakon održane i završene javne rasprave dana 11. siječnja 2023., u nazočnosti zamjenika županijskog državnog odvjetnika u Osijeku Dražena Križevca, optuženog Ivana Lovrića te izabranog branitelja optuženog, odvjetnika Jurice Jurića iz Đakova , koja je javno objavljena 13. siječnja 2023.,

presudio je

I/ optuženi IVAN LOVRIĆ, OIB 42951903960, sin Željka i Nevenke, rođene Vučetić, rođen 8. studenog 1983. u Đakovu, s prebivalištem u Đakovu, Splitska 13, državljanin RH, ekonomist, zaposlen u knjigovodstvenom obrtu "Pet plus" s mjesečnim primanjima od oko 3.450,00 kuna, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, pismen, sa završenom srednjom ekonomskom školom, osuđivan presudom Općinskog suda u Osijeku broj: K-708/2021 od 15. listopada 2021. zbog kaznenoga djela utaje poreza ili carine iz članka 256. stavak 1. KZ/11 na uvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uz rok kušnje od 5 (pet) godina, prekršajno kažnjavan zbog prekršaja iz članka 42. stavak 1. i 2. Zakona o računovodstvu, dobrog imovnog stanja,

kriv je

što je

u razdoblju od 1. siječnja 2017. do 9. rujna 2019., u Đakovu, kao djelatnik obrta za trgovinu i knjigovodstvene usluge "Paragon" iz Đakova, od 1. siječnja 2017. do 6.

srpnja 2018., ovlašten za vođenje knjigovodstvenih i računovodstvenih poslova za društvo "Zadravec Baits" j.d.o.o. iz Đakova, na temelju ugovora o obavljanju računovodstveno-knjigovodstvenih usluga sklopljenih između spomenutoga obrta i navedenoga društva, iako svjestan da povjerene mu poslove je dužan obavljati uredno i savjesno, te kao direktor istoga društva od 7. srpnja 2018. do 9. rujna 2019., iako svjestan da je prema odredbama članka 430. u svezi s člankom 252. Zakona o trgovačkim društvima poslove društva dužan voditi s pozornošću urednoga i savjesnoga gospodarstvenika, u nakani da svojemu trgovačkom društvu "Somax" j.d.o.o. iz Đakova, pribavi veliku nepripadnu materijalnu dobit, s računa društva "Zadravec Baits" j.d.o.o. na račun društva "Somax" j.d.o.o. u više navrata uplatio ukupni iznos od 435.316,83 kuna (57.776,47 eura), iako svjestan da za takve uplate nema osnove, te u nakani da sebi pribavi nepripadnu materijalnu dobit, tijekom lipnja i srpnja 2019., od Tomislava Vodstrčila kao zaposlenika u maloprodajnoj trgovini društva "Zadravec Baits" u Zagrebu, zatražio da iznose utrška iz trgovine od 3.549,20 kuna (471,06 eura) i 2.719,33 kuna (360,92 eura), i od Štefice Brinc kao vlasnice obrta "ZOO centar Pirana" zatražio da iznose od 2.999,31 kuna (398,08 eura), od 1.926,52 kuna (255,69 eura) i od 2.108,31 kuna (279,82 eura), koje je njezin obrt dugovao društvu "Zadravec Baits" j.d.o.o., uplate, umjesto na račun potonjega društva, na njegov osobni račun otvoren u Privrednoj banci Zagreb d.d., pa nakon što su Tomislav Vodstrčil i Štefica Brinc postupili po njegovomu traženju, navedene iznose zadržao za sebe, pribavivši na opisani način nepripadnu korist društvu "Somax" j.d.o.o. iz Đakova u iznosu od 435.316,83 kuna (57.776,47 eura) i sebi u iznosu od 13.302,67 kuna (1.765,57 eura) i oštetivši time društvo "Zadravec Baits" j.d.o.o. iz Đakova za ukupni iznos od 448.619,50 kuna (59.542,04 eura),

II/ dakle, u gospodarskom poslovanju povrijedio dužnost zaštite tuđih imovinskih interesa koja se temelji na ugovoru i zakonu i na taj način pribavio sebi i drugoj osobi znatnu protupravnu imovinsku korist te time onome o čijim se interesima dužni brinuti prouzročio znatnu štetu,

III/ čime je time počinio kazneno djelo protiv gospodarstva - zlouporabu povjerenja u gospodarskom poslovanju, opisano u članku 246. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. i 114/22.; dalje: KZ/11), a kažnjivo po članku 246. stavak 2. KZ/11.

IV/ te se optuženom Ivanu Lovriću za kazneno djelo protiv gospodarstva - zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju, opisano u članku 246. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. KZ/11

u t v r đ u j e
KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD
2 (DVIJE) GODINE

V/ Na temelju članka 58. stavak 1. KZ/11 opoziva se uvjetna osuda po presudi Općinskog suda u Osijeku broj 40 K-708/2021-2 od 15. listopada 2021., koja je postala pravomoćna 6. studenog 2021., kojom je optuženi Ivan Lovrić osuđen zbog kaznenog djela utaje poreza i carine iz članka 256. stavak 1. KZ/11 i kaznenog djela

povrede obveze vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga iz članka 248. stavak 1. KZ/11 te osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine te na temelju članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako što se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine neće izvršiti ako okrivljeni u roku od 5(pet) godina ne počini novo kazneno djelo te se navedena jedinstvena kazna na temelju članka 58. stavak 3. KZ/11 uzima kao utvrđena i

VI/ uz daljnju primjenu članka 51. stavak 1. KZ/11 optuženi Ivan Lovrić

o s u đ u j e n a
JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD
2 (DVIJE) GODINE I 10 (DESET) MJESECI

VII/ Na temelju članka 57. stavak 1. i 2. KZ/11 optuženom Ivanu Lovriću

i z r i č e s e
DJELOMIČNA UVJETNA OSUDA

Na način da neuvjetovani dio kazne iznosi 1 (jednu) godinu i 4 (četiri) mjeseca, koji će se izvršiti, a ostatak jedinstvene kazne u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci neće se izvršiti ako optuženi u vrijeme provjeravanja od 5 (pet) godina ne počini novo kazneno djelo.

VIII/ Na temelju članka 158. stavak 2. ZKP/08 optuženi Ivan Lovrić dužan je naknaditi štetu oštećenom društvu Zadravec Baits. d.o.o. u stečaju u iznosu od 59.542,04 eura (448.619,50 kuna)[1], dok se u preostalom dijelu oštećeni upućuju na građansku parnicu.

IX/ Na temelju članka 148. stavak 6. ZKP/08 optuženi Ivan Lovrić djelomično se oslobađa od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka te obvezuje platiti troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. ZKP/08 troškove svjedoka 281,56 eura (2.121,44 kune), troškove vještaka knjigovodstveno-financijske struke u iznosu od 637,07 eura (4.800,00 kuna), te sudski paušal u iznosu od 265,45 eura (2.000,00 kuna).

Obrazloženje

1. Optužnicom Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku pod poslovnim brojem KO-DO-7/2022 od 1. veljače 2022. optužen je Ivan Lovrić zbog kaznenog djela protiv gospodarstva – zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju opisano u članku 246. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11.

[1] Fiksni tečaj konverzije 7,53450

2. Pozvan da se očituje o optužbi u smislu članka 415. stavka 2. ZKP/08 optuženi Ivan Lovrić očitovao se da se ne smatra krivim za kazneno djelo opisano u optužnici. Obranu je iznio na kraju dokaznog postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka ispitani su svjedoci Marija Domijan (list 399/4. dio spisa), svjedoci Tomislav Vodstrčil, Marija Mikulić na raspravi 8. rujna 2022., vještak financijsko-knjigovodstvene struke Dubravka Herceg te svjedok obrane Katica Paljević (listovi 458-464/5. dio spisa). Izvanraspravno ispitan je svjedok Mišel Zadravec 3. studenog 2022. (listovi 498-499/5. dio spisa), vještak financijsko-knjigovodstvene struke Dubravka Herceg na raspravi 24. studenog 2022. (list 506/5. dio spisa).

4. Uz suglasnost stranaka na temelju članka 431. stavak 1. točka 6. ZKP/08 pročitan je iskaz ispitane svjedokinje Štefice Brinc sa zapisnika od 10. lipnja 2022 (list 204).

5. Pročitana je: izjava Paragon obrta za knjigovodstvene usluge s lista 12-13 spisa, povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo Somax j.d.o. sa listova 14-15 spisa, Zadravec Baits j.d.o. s listova 16-19, promet po transakcijskom računu Privredne banke Zagreb Zadravec Baitsa s listova 20-24, pregled računa za Somax j.d.o. s listova 24-78, ugovor o kratkoročnoj pozajmici između Somax j.d.o. i Zadravec Baitsa sa listova 78-79, pregled pozajmica Zadravec Baitsa j.d.o. za 2018. i 2019. s listova 80-81, pregled plaćanja putem direktnog kanala PBZ-a s listova 83-86, promet po računu Zadravec Baitsa PBZ-a s listova 86-89, izvod s računa Zagrebačke banke Zadravec Baits od 4. lipnja 2019. s lista 89, te od 17. travnja 2019. s listova 90-94, izvadak s računa Zagrebačke banke od 6. svibnja 2019. s lista 94, 20. ožujka 2019. s lista 95 te 14. ožujka 2019. s lista 96, plaćanje putem direktnog kanala PBZ-a sa listova 97-101, informacije o nalogu plaćanja PBZ-a s lista 101, ugovor o komisiji između Zadravec Baitsa i ZOO centra Pirana sa listova 102-106, preslike razmijenjenih poruka s lista 106-108, izvod s računa PBZ-a s lista 108-110, ugovor o radu između Zadravec Baitsa i Tomislava Vodstrčila s listova 110-114, preslike razmijenjenih Viber poruka s lista 114-119, porezno rješenje Porezne uprave, Područni ured Čakovec za Zadravec Baits od 23. lipnja 2020. s listova 125-140, zapisnik o poreznom nadzoru poreznog obveznika Zadravec Baits s lista 141-159, nalaz i mišljenje vještaka financijsko knjigovodstvene struke, Dubravke Herceg s lista 298-329. Pročitan je iskaz izvanraspravno ispitanog svjedoka Mišela Zadraveca sa zapisnika o izvanraspravnom ispitivanju od 3. studenog 2022. Pregledani su ugovori o kratkoročnim pozajmicama sa listova 403-439, račun Privredne banke Zagreb s lista 402, podnesak Privredne banke Zagreb od 29. lipnja 2022. s lista 441-454.

5.1. Na raspravi 11. siječnja 2023. kao dokaz obrane pročitan je očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa listova 519-527 spisa te prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva stečajne upraviteljice Marije Domijan sa listova 536-537 naznačen na iznos od 628.728,78 kuna.

5.2. Daljnjih dokaznih prijedloga nije bilo. Branitelj optuženog stavio je primjedbu na iskaz svjedoka Tomislava Vodstrčila, Marije Mikulić te svjedoka Mišela Zadraveca. Kao dokaz suda pročitana je presuda Općinskog suda u Osijeku broj 40 K-708/2021-2 s lista 527-531. Na kraju dokaznog postupka, prije ispitivanja optuženog Ivana Lovrića, pročitan je izvadak iz KE na ime optuženog Ivana Lovrića sa lista 338,

izvadak iz PE sa ime optuženog Ivana Lovrića sa listova 334-335 te potvrda o visini dohotka sa listova 336-337.

6. Optuženi Ivan Lovrić u obrani poriče izvršenje kaznenog djela te ostaje kod iznesene obrane tijekom istrage. Mišela Zadraveca, vlasnika, osnivača društva Zadravec Baits, upoznao je u ribolovu, postali su prijatelji. Mišel Zadravec otvorio je trgovačko društvo u Hrvatskoj, trgovinu u Zagrebu za prodaju ribolovne opreme. Želio je promijeniti knjigovođu, pitao optuženika da li bi mogao preuzeti vođenje knjigovodstva. Optuženi je tada bio zaposlen u knjigovodstvenom obrtu majke. Dogovorili su vođenje knjigovodstva za Mišela Zadraveca, potpisali ugovor o knjigovodstvenim uslugama između obrta Paragon i društva Zadravec Baits. Optuženi Ivan Lovrić tvrdi da je društvo Zadravec Baits imalo dva poslovna računa, jedan u Zagrebačkoj banci na ime Asmira Islamovića, koji je tada bio i direktor društva, a drugi certifikat bio je za knjigovodstveni servis u kojem je radio optuženi i to za žiro račun u Privrednoj banci. Prihvatio je ponudu Mišela Zadraveca da bude direktor društva Zadravec Baits tijekom 2016. Tvrdi da je Mišel Zadravec pratio poslovanje društva za vrijeme poslovanja i u društvu se ništa nije radilo bez njegove suglasnosti. Društvo Somax imalo je zastupstvo za jednu tvrtku iz Srbije koja se bavila ribolovnim priborom i zastupalo njemačko društvo Daivu za poslovanje u Hrvatskoj. Društvo Somax prodavalo je ribolovni pribor društvu Zadravec Baits u Hrvatskoj i Zadravec Baits u Sloveniji. Poslovanje se odvijalo i putem pozajmica. Međusobno su si pomagali on i Mišel Zadravec na način da su sačinjavali ugovore o pozajmicama s rokom otplate na četiri ili pet godina sa zakonskom kamatom. Plaće su redovno isplaćivane radnicima, prijenosi novca i transferi nisu rađeni bez znanja Mišela Zadraveca. Mišel Zadravec imao je Internet bankarstvo na mobitelu i pristup računima Zagrebačke banke i Privredne banke te je u svakom trenutku mogao pratiti stajne na računu. Glede iznosa od 105.350,00 kuna, koji je prema izvodu banke prebačen sa žiro računa Zadravec Baits na račun društva Somax 2017., optuženi Ivan Lovrić tvrdi da su tada sačinjeni ugovori na temelju kojih je izvršena isplata, no ugovore nema jer su 2019. došli iz Murskog Središća, gospođa Marija Mikulić iz društva Erva d.o.o. i preuzeli knjigovodstvenu dokumentaciju za gospodina Zadraveca. Optuženi Ivan Lovrić navodi da je društvo Somax, čiji je bio vlasnik, imalo isti ured kao i društvo Zadravec Baits. Sva dokumentacija za navedeno društvo bila je na istoj polici, podaci se nisu duplirali. Dokumentacija je odnešena 2019., zbog čega nema ni poslovnu dokumentaciju društva Somax. Dozvoljava mogućnost da je tijekom 2018. iznos od 245.016,00 kuna prebacio s računa društva Zadravec Baits na račun društva Somax, za što nema poslovne dokumentacije. Štefica Brinc za društvo Zadravec Baits radila je na temelju ugovora o komisionoj prodaji, imala je trgovinu ZOO Pirana. Optuženi Ivan Lovrić u obrani ne osporava da je Štefica Brinc izvršila tri uplate na njegov osobni račun. Navodi da je to tražio iz razloga što je u to vrijeme račun društva Zadravec Baits bio blokiran. Navedeni novac utrošio je za materijalne troškove društva Zadravec Baits. Nadalje, optuženi Ivan Lovrić ne osporava da je na isti način postupio i sa uplatama koje mu je uplatio na njegov osobni račun Tomislav Vodstrčil. Glede iznosa od 450.000,00 kuna, optuženi Ivan Lovrić u obrani tvrdi da su sva sredstva prenesena na temelju pozajmica njegovom društvu Somax. Na taj način je Zadravec pomogao njemu u nabavi robe koju je prodavao i gospodinu Zadravecu i drugim tvrtkama. Tvrdi da su svi ugovori o pozajmicama, koje je priložio u sudski spis na raspravi 23. lipnja 2022., sastavljeni u dogovoru sa gospodinom Zadravecom. Sve je dogovoreno telefonski, s obzirom da Mišel Zadravec živi u Sloveniji. Društvo Somax za djelatnost je imao veleprodaju

ribolovnog pribora i knjigovodstvene usluge. Pozajmice su iskorištene za nabavu ribolovnog pribora, nisu vraćene jer nije istekao ni rok za vraćanje pozajmice, niti je Mišel Zadravec tražio njihovo vraćanje, kao ni stečajna upraviteljica Marija Domijan. Smatra da Mišel Zadravec govorio neistinu u dijelu gdje iskazuje da nije imao saznanja o pozajmicama. Na izvodima žiro računa prilikom isplata pozajmica kao opis plaćanja nije navedeno "isplata na temelju ugovora o pozajmici" iz razloga što se u knjigovodstvu knjiži puno računa koje se izvršavaju Internet bankarstvom. Smatra da su gotovinske isplate pozajmica izvršene prema Zakonu o porezu na dohodak i Pravilniku o porezu na dohodak. Novac koji je uplatio Tomislav Vodstrčil i Štefica Brinc u iznosu od 13.302,67 kuna iskorišten je za plaćanje režijskih troškova, radi funkcioniranja društva koje je bilo blokirano. Nije bilo nikakvih režijskih troškova za trgovinu u Koprivnici, no postojali su za Zagreb i Đakovo.

7. Nakon provedenog dokaznog postupka, analizirajući sve izvedene dokaze posebno i u međusobnoj vezi, komparirajući ih sa obranom optuženog Ivana Lovrića sud smatra izvjesno utvrđenim i dokazanim da je optuženi Ivan Lovrić počinio kazneno djelo činjenično i pravno opisano u izreci presude.

8. Tijekom postupka nesporno je da je optuženi Ivan Lovrić u vremenu od 1. siječnja 2017. do 6. srpnja 2018. prvotno kao djelatnik obrta za trgovinu i knjigovodstvene usluge Paragon iz Đakova na temelju ugovora vodio knjigovodstvo i računovodstvo za društvo Zadravec Baits j.d.o. iz Đakova na temelju ugovora o obavljanju računovodstveno knjigovodstvenih usluga koji je zaključen između obrta Paragon iz Đakova i društva Zadravec Baits j.d.o. iz Đakova (list 9-12 spisa). Nesporno je da je optuženi Ivan Lovrić bio direktor društva Zadravec j.d.o. u vremenu od 7. srpnja 2018. do 9. rujna 2019. Nesporno je da je optuženi Ivan Lovrić bio osnivač i direktor društva Somax j.d.o iz Đakova (list 14-16 spisa).

9. Optuženi Ivan Lovrić ne osporava da su svjedoci Tomislav Vodstrčil i Štefica Brinc uplatili na njegov osobni račun u Privrednoj banci Zagreb d.d. i to Štefica Brinc, vlasnica obrta ZOO centra Pirana iznos od 2.999,31 kunu (398,08 eura), iznos 1.926,52 kuna (255,69 eura) i iznos od 2.108,31 kunu (279,82 eura). Tomislav Vodstrčil uplatio je na osobni račun optuženog Ivana Lovrića kao zaposlenik u maloprodajnoj trgovini društva Zadravec Baits utržak iz trgovine u iznosu od 3.549,20 kuna (471,06 eura) i 2.719,33 kune (360,92 eura).

10. Sporno tijekom postupka je je li optuženi Ivan Lovrić u vrijeme inkriminacije od 1. siječnja 2017. do 6. srpnja 2018., kao djelatnik obrta za trgovinu i knjigovodstvene usluge Paragon iz Đakova, ovlašten za vođenje knjigovodstvenih i računovodstvenih poslova društva Zadravec Baits i direktor navedenog društva od 7. srpnja 2018. do 9. rujna 2019. povrijedio članak 430. u svezi sa člankom 252. Zakon o trgovačkim društvima i kao direktor društva nije vodio poslove sa pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, u gospodarskom poslovanju povrijedio dužnost zaštite tuđih imovinskih interesa koja se temelji na ugovoru i zakonu i to sve u namjeri da svom trgovačkom društvu Somax j.d.o. iz Đakova pribavi veliku protupravnu imovinsku korist i s računa društva Zadravec Baits j.d.o. na račun društva Somax j.d.o. u više navrata uplatio ukupan iznos od 435.316,83 kune (57.776,47 eura), pri čemu je bio svjestan da za takve uplate nema osnove. Nadalje, je li primljene novčane iznose od svjedoka Tomislava Vodstrčila i svjedokinje Štefice Brinc, koje ne osporava, na osobni tekući račun zadržao za sebe. Optuženi Ivan Lovrić u obrani

tvrdi da je Mišel Zadravec, vlasnik društva Zadravec Baits, znao za ugovore o kratkoročnim pozajmicama, nije tražio povrat pozajmice, niti je istekao rok za njihov povrat. Nadalje, tvrdi da je novac koji je primio od svjedoka Tomislava Vodstrčila i Štefice Brinc iskoristio za plaćanje režijskih troškova i najamnina za društvo Zadravec Baits jer je žiro račun bio blokiran.

11. Svjedok Marija Domijan na raspravi 23. lipnja 2022. (list 399/4. dio spisa) iskazala je da je bila imenovana za stečajnu upraviteljicu društva Zadravec Baits j.d.o. Tijekom stečajnog postupka utvrdila je da društvo nema materijalnu imovinu, postoje potraživanja na ime pozajmica u iznosu od oko 277.000,00 kuna. Ne može se sjetiti točnog iznosa, kao i da na kontu kupci građani iskazano je potraživanje u iznos od 351.000,00 kuna. Potraživanja od kupaca građana koje je utvrdila u navedenom iznosu znače da je roba prodana za gotovinu ili putem kartica i taj iznos novca trebao je biti položen na žiro račun. Kod kupaca građana ne postoji saldo, osim ukoliko nije postojala kupovina putem kartica. Tada se slipovi prilažu u knjigovodstvo i nakon naplate potraživanje zatvara. Ugovor o pozajmicama nije vidjela. Primijetila je da su u bruto bilanci pozajmice prikazane u jednom iznosu, dok su u financijskim karticama bile u pojedinačnim iznosima. Knjigovodstvenu dokumentaciju zaprimila je od knjigovodstvenog servisa koje je preuzelo vođenje knjige za Zadravec Baits 2019. Optuženi nije predao nikakvu dokumentaciju. Kada je tražila knjigovodstvenu dokumentaciju od servisa koje je preuzelo vođenje knjigovodstva za Zadravec Baits saznala je da nisu dobili knjigovodstvenu dokumentaciju od prijašnjeg knjigovodstvenog servisa društva Somax. Zbog nedostatka stečajne mase stečajni postupak je zatvoren, društvo je brisano. Pisanim podneskom zaprimljenim 2. prosinca 2022. stečajna upraviteljica postavila je imovinskopravni zahtjev u iznosu od 628.728,78 kuna za naknadu štete i to iznos od 464.066,83 kune radi uplate navedenog iznosa bez osnova s računa Zadravec Baits d.o.o. na račun društva Somax j.d.o., iznos od 13.302,67 kuna radi uplate novčanog iznosa na njegov osobni račun umjesto na račun društva Zadravec Baits d.o.o. te iznos od 151.359,28 kuna radi nepoloženog utrška od prodaje na račun društva Zadravec Baits d.o.o.

12. Svjedok Štefica Brinc iskazala je da je vlasnica obrta ZOO Pirana iz Koprivnice i na temelju ugovora o komisionoj prodaji robe od 1. ožujka 2017. prodavala je robu društva Zadravec Baits j.d.o. Polagala je svakodnevno utrške u FINU ili Privrednu banku na žiro račun društva Zadravac Baits, te krajem mjeseca društvu na neto njihov iznos dodavala i 15% PDV-a i ispostavljala račune. Sva plaćanja i izvješća o prometu, mjesečne obračune, njezinu proviziju dogovarala je sa Ivanom Lovrićem putem e-maila i telefonom. Tijekom 2018. primijetila je da se nešto događa sa isplatama provizije za nju jer su provizije kasnile. Tada je kontaktirala Mišela Zadraveca koji se iznenadio i rekao da će sve provjeriti sa Ivanom Lovrićem te je potom provizija isplaćivana redovno. Dana 26. lipnja 2019. Ivan Lovrić poslao joj je poruku na Viber da polog utrška uplati na njegov račun. Poslao je fotografiju svoje bankovne kartice, IBAN svog tekućeg računa otvorenog u PBZ banci. Nakon toga telefonom je kontaktirala Mišela Zadraveca i izvijestila ga o navedenom te je Mišel Zadravec kazao da će provjeriti i neka obavi uplatu po nalogu Ivana Lovrića. 27. lipnja 2019. na blagajni PBZ-a obavila je uplatu iznosa od 2.999,31 kunu na broj tekućeg računa koji joj je u Viber poruci poslao optuženi Ivan Lovrić. Dana 5. srpnja 2019. ponovno je dobila poruku na Viber od Ivana Lovrića kada je zatražio uplatu na njegov račun te je istoga dana uplatila na tekući račun Ivana Lovrića iznos od 1.926,52 kune te ponovno 9. srpnja 2019. iznos od 2.108,31 kunu. Prilikom

telefonskih razgovora sa Ivanom Lovrićem on joj je govorio da je sa navedenim transakcijama upoznat Mišel Zadravec. Krajem mjeseca srpnja 2019. nazvao je Mišel Zadravec i izvijestio da obustavi uplate na tekući račun optuženog Ivana Lovrića jer je otkriveno što on radi.

13. Svjedok Tomislav Vodstrčil na raspravi 8. rujna 2022. (list 460/5. dio spisa) iskazao je da je bio zaposlen u društvu Zadravec Baits od 2017. do 2019. kao prodavač. Direktor je bio Ivan Lovrić. Vlasnik navedenog društva bio je Mišel Zadravec i društvo se bavilo prodajom ribolovne opreme. Sjeća se da je žiro račun društva bio blokiran jer je tada puštena na naplatu bianco zadužnica za preuzetu robu, no ne zna za koji je iznos račun bio blokiran. Tada je optuženi Ivan Lovrić tražio da dnevni utržak uplatio na njegov privatni račun u Privrednoj banci Zagreb. U dva navrata uplatio je na osobni račun optužnog novac - dnevne utrške, jednom 3.500,00 kuna i 2.719,00 kuna. Optuženi Ivan Lovrić bio je njegov direktor te je postupao po njegovom nalogu kao nadređene osobe. Kada je optuženi Ivan Lovrić treći puta zatražio uplatu dnevnog utrška razgovarao je sa Mišelom Zadravecom koji je kazao da ne vrši nikakve uplate. Misli da Mišel Zadravec nije znao za ranije uplate na osobni račun optuženog. Utrške iz trgovine inače je uplaćivao na žiro račun društva u Zagrebačkoj banci. Žiro račun društva Zadravec Baits nije bio u kontinuiranoj blokadi. Povremeno bi se žiro račun aktivirao, plaće su isplaćivane i za vrijeme blokade računa jer bi se tada od utroška davala plaća, a potom kada bi žiro račun društva bio ponovno aktivan bi se uplaćivalo na račun, a on bi to vratio kao utržak. Nema saznanja o međusobnim odnosima između Mišela Zadraveca i optuženika, no poznato mu je da je nakon srpnja 2019. Mišel Zadravec donosio odluke. Jedno vrijeme optuženi je plaćao troškove poslovnog prostora i režija za trgovinu u Zagrebu, kasnije je to radio on, nekih par mjeseci, na način da se navedeno plaćao od dnevnog utrška predajom novca u banku, te davanjem naloga za isplatu troškova režija i poslovnog prostora. Dozvoljava mogućnost da je jednom uplaćeno u gotovini. Najam poslovnog prostora u početku je plaćao optuženik, on je možda u jedan ili dva navrata, ali ne zna na koji način.

13.1. Branitelj optuženog stavio je primjedbu na iskaz Tomislava Vodstrčila u dijelu gdje isti iskazuje da žiro račun društva Zadravec Baits nije bio u kontinuiranoj blokadi. Primjedbu je sud ocijenio neutemeljenom te iskaz svjedoka Tomislava Vodstrčila ocijenio vjerodostojnim, koji potkrepljuju provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje, iskaz svjedoka Mišela Zadraveca i Marije Mikulić. Navedeno se nastavno obrazlaže.

14. Svjedok Marija Mikulić na raspravi 8. rujna 2022. (list 462) iskazala je da je direktorica knjigovodstveno računovodstvenog servisa Erva d.o.o. iz Murskog Središća. U lipnju ili srpnju 2019. stupila je u kontakt sa Mišelom Zadravecom, koji je pronašao njihov knjigovodstveni servis, te zatražio vođenje knjigovodstva za Zadravec Baits. Mišel Zadravec tražio je od optuženog predaju dokumentacije, što optuženi nije učinio. Tražila je osobno od optuženog predaju dokumentacije, no nikakav dogovor nije bio poštovan. Zajedno s vlasnikom Erve d.o.o., Klener Ervanom, otišla je u Đakovo preuzeti dokumentaciju. Dolaskom u Đakovo u uredu nisu zatekli optuženog, o čemu su izvijestili Mišela Zadraveca, koji je tada pozvao neku žensku osobu. Tek nakon toga se pojavio optuženi, otvorio ured i izuzeta je dokumentacija. Prilikom preuzimanja dokumentacije bilo je samo nekoliko dokumenata i to izvodi s računa u banci. Nije bilo dokumenata o kupovini robe.

Optuženi nije predavao PDV obrasce od 2017. što je nju iznenadilo da Porezna ništa nije reagirala, društvu je bio potreban ID PDV radi poslovanja sa EU, koji su oni imali, a nije vidljivo u sustavu Porezne uprave. Od zaposlenika Tomislava pribavila je dio knjigovodstvene dokumentacije, kopije računa dobavljača za robu. Ugovore o pozajmicama nije zatekla u knjigovodstvenoj dokumentaciji, niti je takav opis transakcije evidentiran na računu. Završni računi nisu predavani, dobivao je pozive od Porezne uprave, bio je i porezni nadzor. Nisu izvršene uplate doprinosa za zaposlenike. Cjelokupna dokumentacija za društvo Zadravec Baits predana je u registratorima, njih dva ili tri, što je preuzela bez zapisnika o primopredaji, koji je bio dužan sačiniti optuženi Ivan Lovrić. Društvo Zadravec Baits blokirano je od strane dobavljača 2019.

14.2. Branitelj optuženog stavio je primjedbu na iskaz svjedoka Marije Mikulić da njezin iskaz nije nepristran jer je iskazala da ima saznanja da optuženi tvrdi da je izuzela dokumentaciju društva Somax, što nije točno. Svjedokinji Mariji Mikulić predočen je iskaz pred Županijskim državnim odvjetništvo u Varaždinu, te je svjedok Marija Mikulić iskazala da je kroz postavljena pitanja zaključila da optuženi tvrdi da je ona uzela poslovnu dokumentaciju za društvo Somax. Primjedbu branitelja optuženog sud je ocijenio neutemeljenom, a iskaz ispitane svjedokinje vjerodostojnim, koji potkrepljuje materijalna dokumentacija u spisu, provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje, iskaz svjedoka Mišela Zadraveca, stečajne upraviteljice Marije Domijan.

15. Svjedok obrane Katica Paljević na raspravi 8. rujna 2022. (list 463) iskazala je da je bila u poslovnom odnosu za društvom Zadravec Baits jer im je iznajmljivala poslovni prostor u Zagrebu na adresi I. Reznički Gaj 4. Najam je bio od 2015. do kraja 2019. Početkom 2020. iseljen inventar i roba iz prostora. Na temelju ugovora o najmu od 2.500,00 kuna mjesečno najamnina joj je uplaćivana na tekući račun kod Zagrebačke banke. Ne sjeća se da bi joj se najamnina isplaćivala na ruke. Glede najma poslovnog prostora isključivo je kontaktirala sa gospodinom Zadravecom. Najamnine su se isplaćivale krajem mjeseca.

16. Svjedok Mišel Zadravec ispitan izvanraspravno (list 497 spisa) iskazao je da je društvo Zadravec Baits osnovao u Republici Hrvatskoj sa sjedištem u Zagrebu. Za vođenje knjigovodstva preporučen mu je od strane poslovnog partnera Ivan Lovrić u Đakovu. U Hrvatskoj je imao otvorena dva bankovna računa, jedan je bio za trgovinu ribolovnom opremom u Zagrebu, a drugi za franšizu u Koprivnici. Bankovni račun koji se odnosio na trgovinu u Zagrebu mogao je osobno pratiti, za razliku od bankovnog računa za franšizu u Koprivnici. Kada je u Sloveniji imao porezni nadzor otkrio je što se događa u Hrvatskoj. Tada je saznao da je u Hrvatskoj ukinut europski porezni broj i odlučio je angažirati drugog knjigovođu kako bi se otkrilo što se događa u Hrvatskoj. Saznao je da je optuženi zaključivao ugovore o pozajmici za koje nije imao suglasnost. Optuženi je bio direktor i knjigovođa društva Somax j.d.o. iz Đakova. Saznao da je podigao kredit u iznosu od 10.000,00 eura s kojim uopće nije bio upoznat. Vjerovao je Ivanu Lovriću, bio je direktor i knjigovođa, te je mogao o svemu odlučivati. Saznao je da kada je račun društva bio blokiran, da je od Tomislava Vodstrčila i Štefice Brinc tražio uplatu na njegov račun, za što on nije dao takav nalog. Optuženi mu je pričinio štetu od 60.000,00 eura, prema saznanjima njegovog knjigovođe, što iznosi nekih moguće 450.000,00 kuna. Imao je nadzor nad bankovnim računom kod Zagrebačke banke svakodnevno putem aplikacije na

mobitelu. Zaposlenici Vodstrčil i Brinc putem SMS-ova izvještavali su ga o dnevnom prometu. Za troškove trgovine u Zagrebu optuženi Ivan Lovrić imao je zadatak plaćanja najma i režijskih troškova. Prije zatvaranja trgovine u Zagrebu sačinjena je inventura. Za vrijeme trajanja poslovne suradnje sa optuženim nije davao naloge optuženom Ivanu Lovriću da transferira novac sa društva Zadravec Baits iz Hrvatske na njegovo društvo u Sloveniji Zadravec Baits d.o.o. Društvo Somax bavilo se knjigovodstvom, kupovalo je robu od Zadravec Baitsa d.o.o. iz Slovenije. Po njegovim saznanjima optuženi je uspio prodati robu te govorio da će na taj način izmiriti svoje dugovanje. Nikada od optuženog Ivana Lovrića nije dobio novac na ruke. Svjedoku Mišelu Zadravecu predočeni su ugovori o kratkoročnim pozajmicama priloženi na raspravi od strane optuženika s listova 403-435. Svjedok je iskazao da o navedenom nema nikakvih saznanja. Glede iskaza svjedokinje Katice Paljević svjedok Mišel Zadravec je iskazao da su uplate išle na njezin tekući račun. Ona bi njega kontaktirala kada treba plati najam te bi on optuženika upućivao na izvršenje plaćanja.

17. Tijekom postupka provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Rezultat d.o.o., u osobi Dubravke Herceg, koje je prihvaćeno kao objektivno, nepristrano, utemeljeno na materijalnoj dokumentaciji. Iz navedenog proizlazi da je u inkriminiranom razdoblju Štefica Brinc izvršila tri uplate utrška na privatni osobni tekući račun Ivana Lovrića, umjesto na žiro račun društva Zadravec Baits j.d.o. u iznosu od 7.034,14 kuna, a Tomislav Vodstrčil dvije uplate na osobni tekući račun optuženika u iznosu od 6.268,53 kuna. U dokumentaciji nema dokaza da bi tim novcem bila izvršena uplata bilo kakvih obveza društva Zadravec Baits, niti neka druga vjerodostojna dokumentacija koja bi opravdala navedenu transakciju u iznosu od 13.302,67 kuna. Vještak Dubravka Herceg navela je da je u razdoblju od 1. siječnja 2017. do 9. rujna 2019. s poslovnih žiro računa društva Zadravec Baits j.d.o. bez vjerodostojne knjigovodstvene dokumentacije isplaćeno ukupno 435.316,83 kune na žiro račun društva Somax j.d.o. Vještak Dubravka Herceg navela je da je tijekom vještačenja tražila od optuženika i branitelja u svrhu financijsko-knjigovodstvenog vještačenja dostavljanje knjigovodstvene dokumentacija s navođenjem svih dokumenata koji su potrebni u svrhu financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Da bi ugovori o pozajmicama bili vjerodostojni potreban je potpisani ugovor obje strane, provedba pozajmica preko žiro računa. S obzirom da je obrana priložila ugovore o kratkoročnoj pozajmici na raspravi 23. lipnja 2022., vještaku financijsko-knjigovodstvene struke naložen je kao dokazni prijedlog obrane dopuna financijsko-knjigovodstvenog vještačenja glede priloženih ugovora o kratkoročnim pozajmicama u cilju utvrđivanja njihove vjerodostojnosti.

17.1. Iz dopune nalaza i mišljenja vještaka financijsko-knjigovodstvene struke (listovi 476-483 spisa) proizlazi da su svi ugovori o kratkoročnim pozajmicama, ukupno njih trideset i tri, zaključeni između davatelja pozajmice Zadravec Baits j.d.o. i primatelj pozajmice društvo Somax j.d.o. i oba društva su zastupana po direktoru Ivanu Lovriću. Tijekom 2018. postoji jedanaest ugovora o kratkoročnoj pozajmici u iznosu od 32.200,00 kuna, a za 2019. 22 ugovora na iznos od 96.000,00 kuna, te ukupan iznos ugovorenih pozajmica 128.200,00 kuna. Svi ugovori o kratkoročnim pozajmicama su na rok od pet godina. Iz izvršenog uvida u promet žiro računa Zadravec Baits j.d.o. kod Privredne banke Zagreb i Zagrebačke banke kao davatelja pozajmica vidljivo je da su na žiro računima iznosi upisani za plaćanje računa društva

Zadravec Baits društvu Somax, dok se sedamnaest ugovora u iznosu od 76.000,00 kuna iz 2019. navodi povrat pozajmice društva Zadravec Baits j.d.o. društvu Somax j.d.o. Uvidom u navedene ugovore o kratkoročnim pozajmicama sa listova 437 i 439 spisa, ugovor broj 03/2018 od 11. srpnja 2018. na iznos 15.000,00 eura i ugovor od 04/2018 od 5. rujna 2018. na iznos 7.000,00 eura, gdje su ugovorne strane društvo Somax j.d.o. kao davatelj pozajmice i društvo Zadravec Baits kao primatelj pozajmice. Način uplate upisan je isplata novčanih sredstava sa žiro računa davatelja pozajmice u gotovini primatelju pozajmice. Navedeni nisu vjerodostojni dokumenti o izvršenoj kratkoročnoj pozajmici društvo Zadravec Baits jer se pozajmice između trgovačkih društava vrše putem žiro računa. Vještak Dubravka Herceg na raspravi 24. studenog 2022. pojasnila je da ugovori o kratkoročnim pozajmicama nisu u skladu sa člankom 8. Zakona o računovodstvu jer nisu u skladu sa poslovanjem preko žiro računa društva. Na temelju izvršnog uvida u žiro račun svi ugovori imaju identičan datum i iznos koji se odnosi na drugu vrstu plaćanja po žiro računu. Prilikom oznake opisa plaćanja mora biti upisano točno na što se odnosi plaćanje jer svaki dokument mora biti vjerodostojan i slijediti poslovni događaj. Opći poreznim zakonom definirano je da se isplata s jednog na drugo društvo može vršiti samo putem žiro računa.

18. Iz podneska Privredne banke Zagreb (list 441 spisa) proizlazi da je za društvo Zadravec Baits bilo ugovoreno korištenje Internet bankarstva za dvije fizičke osobe i to na ime optuženog Ivana Lovrića od 15. veljače 2017. (list 449 spisa) te 9. rujna 2019. (list 452 spisa) na ime Marije Mikulić.

19. Iz izvršenog uvida u pregled transakcija Zagrebačke banke s lista 511 spisa proizlazi da je Tomislav Vodstrčil platio 2. kolovoza 2019. vodoopskrbu i odvodnju za Zadravec Baits j.d.o., kao i 26. srpnja 2019. račune za društvo i najamninu 26. srpnja prema pregledu transakcije s listova 513 i 514 spisa.

20. Iz izvršenog uvida u povijesni izvadak sudskog registra Trgovačkog suda u Osijeku za društvo Zadravec j.d.o. utvrđeno je da je od 7. srpnja 2018. dužnost direktora obavljao optuženi Ivan Lovrić.

21. Iz ispisa prometa po transakcijom računu društva Zadravec Baits proizlazi da je uz pomoć šifri za elektronički prijenos sredstava, kojim je raspolagala Nevenka Lovrić tijekom 2017., s društva Zadravec Baits j.d.o. uplaćen iznos od 105.350,00 kuna na račun društva Somax j.d.o. i kao opis plaćanja navedeno pozajmica plaćanja računa.

22. Iz računa za knjigovodstvene usluge društva Somax j.d.o. za 2017. proizlazi da je navedeno društvo društvu Zdravec Baits tijekom 2017. izdalo jedanaest računa za vođenje knjigovodstvenih usluga u ukupnom iznosu od 13.750,00 kuna, dok glede iznosa od 91.600,00 kuna ne postoji nikakva poslovna dokumentacija za prijenos sredstava.

23. Iz dopisa Porezne uprave, Službe za nadzor, proizlazi da optuženi Ivan Lovrić nije podnio prijavu poreza za dodanu vrijednost za Somax za 2017. i 2018.

24. Iz prometa po žiro računu društva Zadravec Baits kod Privredne banke Zagreb proizlazi da je za 2018. s računa navedenog društva na račun društva Somax isplaćeno 232.700,00 kuna za plaćanje računa i povrat pozajmica. Iz prometa po

računu društva Zadravec Baits kod Zagrebačke banke za 2018. proizlazi da je društvo Zadravec Baits tijekom 2018. uplatilo na račun društva Somax iznos od 46.029,66 kuna i da je ukupan iznos sredstava uplaćenih u korist društva Somax 278.729,66 kuna.

25. Iz pregleda računa za knjigovodstvene usluge koje je izvršilo društvo Somax za 2018. proizlazi da je tijekom navedene godine društvo Somax izdalo dvanaest računa društvu Zadravec Baits za vođenje knjigovodstvenih usluga na ukupan iznos od 15.000,00 kuna, tri računa za robu u iznos od 18.712,83 kune dok za iznos od 245.016,00 kuna nema dokumentacije.

26. Iz izvršenog uvida u promet po žiro računu društva Zadravec Baits za 2019. u Privrednoj banci Zagreb proizlazi da je s računa navedenog društva na račun društva Somax j.d.o. isplaćeno 74.500,00 kuna, te iz izvatka Zagrebačke banke za društvo Zadravec Baits proizlazi da navedeno društvo tijekom 2019. uplatilo na račun Somax 25.000,00 kuna. Iz izvatka Privredne banke Zagreb od 26. travnja 2019. te od 2. siječnja 2020. proizlazi da Ivan Lovrić 26. travnja 2019. Mišelu Zadravcu sa osobnog računa uplatio 500,00 eura kao pozajmicu, a sa računa društva Somax Mišelu Zadravcu 2. siječnja 2020. iznos od 1.120,14 eura na ime povrata pozajmice.

27. Iz pročitanog naloga Privredne banke Zagreb na ime Štefice Brinc i to od 5. srpnja 2019., 27. lipnja 2019. i 9. srpnja 2019. proizlazi da je Štefica Brinc izvršila tri uplate na osobni račun Ivana Lovrića u iznosu od 7.034,14 kuna, a iz naloga na ime Tomislava Vodstrčila od 4. srpnja 2019. i 26. srpnja 2019. proizlazi da je imenovani u dva navrata na osobni račun Ivana Lovrića uplatio iznose od 2.719,33 kune i iznos od 3.549,20 kuna.

28. Iz pročitanog zapisnika o obavljenom poreznom nadzoru Porezne uprave, Područnog ureda Čakovec od 27. svibnja 2020. proizlazi da je poreznim nadzorom utvrđena nevjerodostojnost evidentiranja zaliha u društvu Zadravec Baits iz Murskog Središća, da nabava dobara nije evidentirana u glavnoj knjizi za 2019., te da vrijeme zaliha za 2019. je trebala biti evidentirana u visini od 1.546.132,72 kune, dok je evidentirano prema poslovnoj dokumentaciji u iznosu od 1.184.616,15 kuna, što je manje za iznos od 361.516,57 kuna.

29. Iz poreznog rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Čakovec od 23. lipnja 2020. proizlazi da društvo Zadravec Baits u postupku nadzora nije dokazalo da je nabavljena dobra po ulaznim računima, koji nisu evidentirani u poslovnim knjigama, prodalo na način da je u porezne knjige i glavnu knjigu evidentiralo vrijednost isporuke. Nadalje, da vrijednost dobra sa 31. prosincem 2019., koje je društvo imalo evidentirano u poslovnim knjigama na zalihi kao prefakturirano slovenskom poreznom obvezniku Zadravec Baits i da dobra koja nisu evidentirana u glavnoj knjizi za 2019. nisu niti prefakturirana, odnosno isporučena slovenskom poreznom obvezniku Zadravec Baits, niti su ostala na zalihi.

30. Obrana optuženog Ivana Lovrića ocijenjena je nevjerodostojnom, usmjerena izbjegavanju krivnje, kaznenopravne odgovornosti te suprotna provedenom financijsko-knjigovodstvenom vještačenju po vještaku Rezultat d.o.o. u osobi Dubravki Herceg, iskazu ispitanih svjedoka Tomislava Vodstrčila, Štefice Brinc, Marije Mikulić, Marije Domijan i Mišela Zadraveca.

31. Iz financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, kako je opisano u obrazloženju presude pod točkom 17., utvrđeno je da ugovori o pozajmicama na koje se optuženi Ivan Lovrić u obrani poziva, ukupno njih trideset i tri, nisu vjerodostojni dokumenti o izvršenoj kratkoročnoj pozajmici jer nisu u skladu sa poslovanjem putem žiro računa društva propisano člankom 8. Zakona o računovodstvu. Svi ugovori o kratkoročnim pozajmicama identičnog su datuma, iznosi koji se odnose na drugu vrstu plaćanja po računu. Prilikom oznake opisa plaćanja mora biti upisano točno na što se odnosi konkretno plaćanje jer svaki poslovni događaj mora pratiti vjerodostojan dokument. Isplata s jednog društva na drugo može biti samo putem žiro računa, a ne kao što je optuženi Ivan Lovrić isplaćivao sa žiro računa davatelja pozajmice u gotovini primatelju pozajmice.

32. Vjerodostojan je iskaz svjedoka Mišela Zadraveca, koji potkrepljuje financijsko-knjigovodstveno vještačenje, koji je iskazao da je imao povjerenja u optuženika, nije imao saznanja o sačinjenim ugovorima o kratkoročnim pozajmicama i tek kada je u Sloveniji imao porezni nadzor otkrio je što se događa u Hrvatskoj.

33. Optuženi Ivan Lovrić bio je zaposlenik obrta za trgovinu i knjigovodstvene usluge Paragon, ovlašten voditi knjigovodstvene i računovodstvene poslove za društvo Zadravec Baits j.d.o. i to na temelju ugovora o obavljanju računovodstveno financijskih usluga.

34. Člankom 430. Zakona o trgovačkim društvima i člankom 252. propisano je da članovi uprave dužni su voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika. Optuženi Ivan Lovrić bio je direktor društva Zadravec Baits j.d.o. od 7. srpnja 2018. do 9. rujna 2019., koji je povrijedio navedenu blanketnu odredbu jer nije obavljao navedenu dužnost u skladu sa navedenim odredbama. Optuženi je kao djelatnik obrta, a potom i kao direktor društva Zadravec Baits, s računa društva Zadravec Baits na račun društva Somax j.d.o., čiji je bio direktor, u više navrata u inkriminiranom razdoblju uplatio ukupan iznos od 435.316,83 kune bez valjane osnove jer ugovori o kratkoročnim pozajmicama nisu vjerodostojni prema kojima davatelj pozajmice društvo Zadravec Baits j.d.o., zastupano po direktoru optuženom Ivanu Lovriću, daje pozajmicu društvu Somax j.d.o., čiji je direktor optuženi, na način da se vrši gotovinska isplata, a ne putem žiro računa. Optuženi je od svjedoka Tomislava Vodstrčila i Štefice Brinc primio na osobni tekući račun ukupan iznos od 13.302,67 kuna. Obranu optuženog u kojem tvrdi da je novac koji je primio na osobni tekući račun od svjedoka Tomislava Vodstrčila i Štefice Brinc iskoristio za poslovanje društva Zadravec Baits j.d.o. plaćanje režijskih troškova i najamnina sud je ocijenio nevjerodostojnom, suprotnom iskazu ispitane svjedokinje obrane Katice Paljević, koja je decidirano iskazala da joj je najamnina za najam prostora uplaćivana na tekući račun kod Zagrebačke banke, te da je glede poslovnog prostora isključivo kontaktirala s gospodinom Zadravecom. Povrh navedenog, kao što je opisano pod točkom 19. obrazloženja presude, iz izvršenog uvida u pregled transakcija Zagrebačke banke proizlazi da je Tomislav Vodstrčil plaćao režijske troškove za društvo Zadravec Baits j.d.o., čiji je bio tada zaposlenik u vrijeme.

35. Optuženi Ivan Lovrić postupao je sa izravnom namjerom. Bio je svjestan da postupanje na naprijed opisani način pribavlja društvu Somax j.d.o., čiji je vlasnik i direktor, znatnu protupravnu imovinsku korist na štetu društva Zadravec Baits j.d.o.,

čiji je bio direktor, s obzirom da je imao stručno znanje i sposobnost za vođenje knjigovodstvenih i računovodstvenih poslova za oštećeno društvu, uvid u financijsko stanje i poslovanje i društva Zadravec Baits j.d.o., čiji je bio direktor, kao i društva čiji je bio vlasnik i direktor Somax j.d.o.
Člankom 87. stavkom 29. Kaznenog zakona, koji je izmijenjen ("Narodne novine" broj 114/2022) od 3. listopada 2022., koji je stupio na snagu uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, dakle 1. siječnja 2023., propisano je da je znatna imovinska korist ako prelazi 7.963,37 eura, što je ekvivalent iznosu od 60.000,00 kuna.
Primanjem novčanih iznos od svjedoka Tomislava Vodstrčila i Štefice Brinc na osobni tekući račun, a koji su predstavljali utrške koji se trebaju uplatiti na žiro račun društva Zadravec Baits j.d.o. optuženi Ivan Lovrić navedeni je novac zadržao za sebe te je bio svjestan da na taj način nanosi štetu društvu Zadravec Baits j.d.o. Stoga su se u radnjama optuženog Ivana Lovrića stekli svi elementi bića kaznenog djela zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavak 2. u vezi sa stavkom 1. KZ/11, pri čemu ubrojivost, svijest u protupravnosti optuženika nisu dovedeni u pitanje, nema ispričavajućih razioga te je ogiašen krivim.

36. Odlučujući o vrsti kazneno pravnih sankcija sud je ocijenio stupanj krivnje (izravna namjera), pogibeljnost djela i svrhu kažnjavanja.

36.1. Od olakotnih okolnosti na strani optuženi Ivana Lovrića sud je našao da je otac dvoje maloljetne djece.

36.2. Od otegotnih okolnosti sud je cijenio raniju osuđivanost optuženog Ivana Lovrića po presudi Općinskog suda u Osijeku broj K-708/2021 od 15. listopada 2021. zbog kaznenog djela utaje poreza ili carine iz članka 256. stavak 1. KZ/11 te kaznenog djela povrede obveza vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga iz članka 248. stavak 1. KZ/11 kojom je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine te temeljem članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako što se navedena jedinstvena kazan zatvora u trajanju od jedne godine neće izvršiti ako okrivljeni u roku od pet godina ne počini novo kazneno djelo.

37. Cijeneći naprijed navedene olakotne i otegotne okolnosti sud je optuženom Ivanu Lovriću za počinjeno kazneno djelo zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavak 2. KZ/11 utvrdio kaznu zatvora u trajanju od dvije godine. S obzirom na navedenu utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od dvije godine obvezno je na temelju članka 58. stavak 1. KZ/11 odlučeno da se opoziva uvjetna osuda po presudi Općinskog suda u Osijeku broj 40 K-708/2021-2 od 15. listopada 2021., koja je postala pravomoćna 6. studenog 2021., kojom je optuženi Ivan Lovrić osuđen zbog kaznenog djela utaje poreza i carine iz članka 256. stavak 1. KZ/11 i kaznenog djela povrede obveze vođenja trgovačkih i poslovnih knjiga iz članka 248. stavak 1. KZ/11 te osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine te na temelju članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako što se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od jedne godine neće izvršiti ako okrivljeni u roku od pet godina ne počini novo kazneno djelo. Navedenu jedinstvena kazna na temelju članka 58. stavak 3. KZ/11 uzeo kao utvrđenu i uz primjenu članka 51. stavak 1. KZ/11 optuženog Ivana Lovrića osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i deset mjeseci. Na temelju čl. 57. st. 1. i 2. KZ/11 optuženom Ivanu Lovriću izrečena je djelomična uvjetna osuda na način da neuvjetovani dio kazne iznosi

jednu godinu i četiri mjeseca, koji će se izvršiti, a ostatak jedinstvene kazne u trajanju od jedne godine i šest mjeseci neće se izvršiti ako optuženi u vrijeme provjeravanja od 5 (pet) godina ne počini novo kazneno djelo.

38. Sud smatra da će se u konkretnom slučaju izrečenom djelomičnom uvjetnom osudom djelovati na optuženog da ubuduće ne vrši kaznena djela, ostvariti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11 te je navedena upozorenje i ostalim potencijalnim počiniteljima. S obzirom na vrijeme duljine provjeravanja od pet godina u kojem će navedenom će se u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja.

39. Stečajna upraviteljica Marija Domijan postavila je imovinskopravni zahtjev za naknadu štete društvu Zadravec Baits na iznos od 628.728,78 kuna. Sud je obvezao optuženog Ivana Lovrića na naknadu štete u iznosu od 448.619,50 kuna, koji se odnosi na iznose koji su isplaćeni gotovinski sa računa Zadravec Baits j.d.o. Somaxu j.d.o. na temelju ugovora o kratkoročnim pozajmicama, koje nisu bile vjerodostojne i iznos od 13.302,67 kuna koji je uplaćen na osobni tekući račun optuženog Ivana Lovrića po svjedocima Tomislavu Vodstrčilu i Štefici Brinc. U preostalom dijelu oštećeni su upućeni na građansku parnicu jer podaci ovog postupka nisu pouzdani osnova za njihovo presuđenje. Naime, iz podneska stečajne upraviteljice evidentno je da je istovjetan imovinskopravni zahtjev postavljen i u nekom drugom postupku pred Općinskim državnim odvjetništvo u Varaždinu.

40. Na temelju članka 148. stavak 6. ZKP/08 sud je optuženog Ivana Lovrića djelomično oslobodio od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka te obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. ZKP/08 troškova svjedoka 281,56 eura (2.121,44 kune), troškova vještaka knjigovodstveno-financijske struke u iznosu od 637,07 eura (4.800,00 kuna) i sudski paušal u iznosu od 265,45 eura (2.000,00 kuna). Naime, tijekom trajanja postupka nastali su relativno visoki troškovi kaznenog postupka, te s obzirom na činjenicu da je otac dvoje maloljetne djece, sud je ocijenio da bi plaćanjem svih troškova kaznenog postupka moglo biti dovedeno u pitanje uzdržavanje optuženika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

Osijek, 13. siječnja 2023.

Predsjednica vijeća - sudac
Azra Salitrežić

Dokument je elektronički potpisan:
Azra Salitrežić
Vrijeme potpisivanja:
31-01-2023
10:02:42

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97=#0C115641544852 2D38343839363932303831 37
OU=Signature
S=Salitrežić
G=Azra
CN=Azra Salitrežić

Uputa o pravu na žalbu:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pismenog otpravka presude. Žalba se podnosi pismeno u 3 (tri) istovjetna primjerka ovome sudu, a o njoj u drugom stupnju odlučuje Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Dostaviti:

1. Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, na broj KO-DO-7/2022
2. optuženi Ivan Lovrić
3. branitelj optuženog, Jurica Jurić, odvjetnik iz Đakova
4. Stečajna upraviteljica Marija Domijan

Nakon pravomoćnosti:

5. Sudac izvršenja – ovdje

Broj zapisa: **eb317-cce95**

Kontrolni broj: **09ca8-7c432-8257a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Azra Salitrežić, O=ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Predmet: K-13/2022 Vrijeme kreiranja: 28.08.2026. 08:29 Oznaka: K-13/2022-63

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Osijeku

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke:	K-13/2022-43
Vrsta odluke:	Presuda - osuđujuća
Donositelj:	Azra Salitrežić
Datum pravomoćnosti:	12.06.2026.
Datum ovršnosti:	06.08.2026.
Datum izvršnosti:	22.07.2026.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:	

Broj zapisa: **9-3088c-42382**

Kontrolni broj: **0b955-a5658-49900**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA UPRAVE I DIGITALNE TRANSFORMACIJE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I Kž-156/2023-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Snježane Hrupek-Šabijan, predsjednice vijeća te Tomislava Brđanovića i Saše Lui, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Silvije Crnčević, zapisničarke u kaznenom predmetu protiv optuženog Ivana Lovrića, zbog kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17. i 118/18. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Osijeku od 13. siječnja 2023., broj K-13/2022-43, u javnoj sjednici održanoj 10. ožujka 2026. u odsutnosti stranaka, dana 12. lipnja 2026.

presudio je

Odbija se žalba optuženog Ivana Lovrića kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijski sud u Osijeku proglasio je krivim optuženog Ivana Lovrića zbog počinjenja kaznenog djela protiv gospodarstva, zlouporabom povjerenja u gospodarskom poslovanju iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. (u pobijanoj presudi prvostupanjski je sud primijenjeni Kazneni zakon označio i pozivom

na Zakone o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona iz NN 126/19., 84/21. i 114/22., iako se radi o zakonima koji su stupili na snagu nakon počinjenja kaznenog djela i koji nisu blaži za počinitelja). Optuženiku je za to kazneno djelo utvrđena kazna zatvora od dvije godine, opozvana mu je, primjenom članka 58. stavak 1. KZ/11. (ispravno bi bilo članka 58. stavak 6. KZ/11.) uvjetna osuda iz presude Općinskog suda u Osijeku K-708/2021-2 od 15. listopada 2021. te mu je kao utvrđena uzeta kazna zatvora od jedne godine, pa je primjenom članka 51. stavak 1. KZ/11. optuženi Ivan Lovrić osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora od dvije godine i deset mjeseci. Na temelju članka 57. KZ/11. optuženiku je izrečena djelomična uvjetna osuda na način da se od izrečene kazne zatvora izvršava dio u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca, a dio kazne od jedne godine i šest mjeseci neće se izvršiti ako optuženik u roku provjeravanja od pet godina ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 158. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22. - dalje: ZKP-22., prvostupanjski sud nije naveo brojeve Narodnih novine u kojima je objavljen ZKP koji primjenjuje), oštećeniku Zadravec Baits j.d.o.o. u stečaju dosuđen je djelomično imovinskopravni zahtjev te je optuženi Ivan Lovrić dužan oštećeniku isplatiti iznos od 59.542,04 eura (448.619,50 kuna). S preostalim dijelom imovinskopravnog zahtjeva koji prelazi dosuđeni, oštećenik je upućen u parnicu.

1.2. Na temelju članka 148. stavak 6. ZKP-22. optuženi Ivan Lovrić djelomično je oslobođen obveze naknade troška kaznenog postupka na način da je dužan platiti troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. ZKP-22 za troškove svjedoka u iznosu 281,56 eura (2.121,44 kuna), za nagradu i troškove knjigovodstveno financijskog vještaka 637,07 eura (4.800,00 kuna) i iz članka 145. stavak 2. točka 6. ZKP-22 u paušalnoj svoti od 265,45 eura (2.000,00 kuna).

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženi Ivan Lovrić po branitelju Jurici Juriću, odvjetniku u Đakovu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o imovinskopravnom zahtjevu i odluke o kazni i troškovima postupka, predlažući ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku ili preinačenje pobijane presude i oslobođenje optuženika od optužbe.

3. Državni odvjetnik odgovorio je na žalbu optuženika i predložio da se žalba optuženika odbije kao neosnovana.

4. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP-22 spis je bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Optuženik je u žalbi po branitelju zatražio obavijest o drugostupanjskoj sjednici, pa je 10. ožujka 2026. održana javna drugostupanjska sjednica na Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske na koju nisu pristupili uredno izviješteni Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, optuženik niti njegov branitelj, pa je sjednica sukladno članku 475. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. - dalje: ZKP) održana u njihovoj odsutnosti.

6. Žalba optuženika nije osnovana.

7. Žalitelj ističe postojanje „apsolutno" bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP i to da je izreka pobijane presude nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude te da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno da su razlozi potpuno nejasni, u znatnoj mjeri proturječni, a i da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju iskaza danih u postupku i samih tih iskaza.

7.1. Žalitelj najprije ističe da se činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda zasnivaju na nalazu i mišljenju knjigovodstveno financijskog vještaka Rezultat d.o.o., dok je u cijelosti zanemaren sadržaj ugovora o kratkoročnim pozajmicama i naloga za isplatu, pa da u tome leži vid bitne povrede postupka koju žalitelj opisuje kao „proturječje izreke i razloga presude sadržaju pročitanih isprava". Ovdje se ne radi ni o kakvom isticanju bilo kojeg vida bitne povrede iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP već o prigovoru pravilnosti utvrđenja činjeničnog stanja o čemu će se odgovor dati u okviru žalbene osnove zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

7.2. Žalitelj, nadalje, tvrdi da u pobijanoj presudi izostaju razlozi o odlučnoj činjenici, sadržaju volje optuženika, kao sastavnice izravne namjere s kojim oblikom krivnje prvostupanjski sud utvrđuje postupanje optuženika. Kod toga se citira dio razloga iz točki 34. i 35. razloga pobijane presude i tvrdi da je opisano utvrđenje o sadržaju svijesti optuženika, ali da izostaje utvrđenje cilja postupanja optuženika. Žalitelj u ovom okviru osporava ocjenu vjerodostojnosti iskaza svjedokinje Paljević i nevjerodostojnosti svoje obrane.

7.3. U točki 35. razloga prvostupanjski sud utvrđuje da je optuženik postupao s izravnom namjerom kao oblikom krivnje, utvrđujući da je bio svjestan da pribavlja znatnu protupravnu imovinsku korist svojem društvu Somax j.d.o.o., jer je kao osoba ovlaštena za obavljanje računovodstvenih i knjigovodstvenih poslova, a potom i direktor oštećenog društva Zadravec Baits j.d.o.o., imao potrebna znanja i uvid u stanje sredstava i poslovanje oštećenog društva. Isto tako, u istoj točci razloga, prvostupanjski sud opisuje da je traženjem i primanjem dnevnog utrška od svjedoka Vodstričila i Brinc na svoj tekući račun, umjesto uplate na žiro račun oštećenog društva, optuženik bio svjestan da oštećuje oštećeno društvo, zadržavanjem tog novca. Time su u cijelosti dostatno opisane i svjesna i voljna komponenta izravne namjere, pogotovo kada se taj dio razloga čita usporedno s izrekom pobijane presude u kojoj je opisan cilj postupanja optuženika za pribavljanjem protupravne imovinske koristi svojem društvu i sebi, na koji način valja razumjeti i čitati osuđujuću presudu u kaznenom postupku. Zbog toga nije ostvaren istaknuti vid bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP. Dio žalbenih navoda koji se odnose na osporavanje ocjene vjerodostojnosti iskaza svjedoka Katice Paljević i obrane optuženika u točci 34. razloga, predstavlja izlaganje žalbenih razloga po žalbenoj osnovi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

7.4. U nastavku žalbe tvrdi se da prvostupanjski sud nije dao razloge o odlučnoj činjenici dužnosti zaštite tuđih imovinskih interesa optuženika u vrijeme kada je kao djelatnik obrta Paragon od 1. siječnja 2017. do 6. srpnja 2018. obavljao knjigovodstvene i računovodstvene poslove za oštećeno društvo u točci 34. razloga,

što je djelomično točno. Naime, prvostupanjski je sud u točci 33., a dijelom u točci 34. razloga, dao razloge koji pojašnjavaju dio izreke u kojem se opisuje dužnost zaštite imovinskih interesa oštećenog društva optuženika kao osobe ovlaštene za obavljanje računovodstvenih i knjigovodstvenih poslova, a time i za raspolaganje sredstvima po žiro računu oštećenog društva na temelju ugovora o obavljanju računovodstveno financijskih poslova. Na taj način u pobijanoj presudi su dani razlozi o odlučnoj činjenici postojanja obilježja bića kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11., pa žalitelj nije u pravu niti kada ističe postojanje ovog vida bitne postupovne povrede. Ostali dio ovih žalbenih navoda odnosi se na prigovor pravilnosti utvrđenja postojanja obilježja kaznenog djela.

7.5. Žalitelj zaključno tvrdi da prvostupanjski sud nije dao ocjenu sadržaja dokaza kojeg je pročitao tijekom dokaznog postupka – zapisnika o obavljenom poreznom nadzoru Porezne uprave od 27. svibnja 2020., već je samo izložen sadržaj tog dokaza. Žalitelj je u pravu u pogledu ove tvrdnje, ali ona ne tvori opisno istaknuti vid bitne povrede iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP, jer sadržaj tog zapisnika ne ukazuje na odlučne, niti važne činjenice u ovom kaznenom postupku, nasuprot takvim žalbenim tvrdnjama žalitelja, o čemu se razlozi izlažu u odnosu na žalbenu osnovu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

8. Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti na temelju članka 476. stavak 1. točka 1. i 2. ZKP/08., Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja ne nalazi da bi u pobijanoj presudi bila ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koje sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti, kao i da bi na štetu optuženika bila ostvarena povreda kaznenog zakona.

9. Nasuprot sadržaju žalbe, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja, nalazi da je prvostupanjski sud sve činjenice u postupku potpuno i pravilno utvrdio te je osnovano utvrdio da je optuženik počinio kazneno djelo iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11., za koje ga je ispravno proglasio krvim.

9.1. Žalitelj ističe nekoliko momenata u odnosu na činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda kojima osporava pravilnost činjeničnih utvrđenja, a iako je žalba istaknuta i zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, žalitelj ne izlaže žalbene navode o tome koju to odlučnu činjenicu prvostupanjski sud nije utvrdio. Prvi moment se odnosi na pitanje ocjene vjerodostojnosti ugovora o kratkoročnim pozajmicama između oštećenog društva i društva Somax j.d.o.o. u kojem pravcu se žalitelj poziva i na članak 8. Zakona o računovodstvu, tvrdeći da se radi o vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama koje ukazuju da se u konkretnom slučaju radilo o građanskopravnom odnosu iz ugovora o zajmu. Drugi moment se odnosi na osporavanje ocjene vjerodostojnosti iskaza svjedoka Katice Paljević o načinu primanja uplata za najam poslovnog prostora u kojem je oštećeno društvo poslovalo u Zagrebu, pozivom na vrijeme blokade žiro računa oštećenog društva i utvrđenje do kojeg je vremena oštećeno društvo poslovalo u tom prostoru. Treći moment odnosi se na dio tvrdnji žalitelja da nije dokazano potrebno svojstvo počinitelja kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. za dio inkriminiranog razdoblja kada je optuženik bio djelatnik obrta Paragon te se tvrdi da nije imao nikakve ovlasti u odnosu na poslovanje i financije oštećenog društva. Nadalje, osporava se i da bi optuženik osobno prisvojio novčana sredstva iz utržaka oštećenog društva koje su na njegov tekući račun uplatili svjedoci Vodstričil i Brinc, jer su ta sredstva utrošena za plaćanje

najamnine i režijskih troškova, o čemu, prema tvrdnji žalitelja, postoje dokazi u spisu u vidu isprava. Peti moment odnosi se na osporavanje podataka o visini pribavljene imovinske koristi pozivom na iskaz svjedoka Marije Domijan, stečajne upraviteljice u oštećenom društvu, koja je dala različite podatke o visini pozajmica i o visini postavljenog imovinskopravnog zahtjeva, a u taj dio žalbenih navoda ulazi i osporavanje vjerodostojnosti iskaza svjedoka Marije Mikulić, koja je nakon optuženika vodila knjigovodstvo oštećenog društva u pogledu tvrdnje da nije dobila cjelokupnu dokumentaciju oštećenog društva jer ne postoji primopredajni zapisnik. Konačno, osporava se vjerodostojnost iskaza svjedoka Mišela Zadravca, tvrdnjom kako iz zapisnika o obavljenom poreznom nadzoru od 27. svibnja 2020. proizlazi da je ovaj svjedok otuđio robu iz poslovnog prostora u Zagrebu i da taj manjak predstavlja razliku za koju se neosnovano tereti optuženik, pa da svjedok terećenjem optuženika u stvari izbjegava svoju kaznenu odgovornost.

9.2. U pogledu ugovora o pozajmicama optuženi Ivan Lovrić tvrdi da se radilo o pozajmicama koje je dogovorio s direktorom oštećenog društva Mišelom Zadravcem, telefonom, da Zadravec nije zatražio povrat novca, niti je istekao rok povrata. Na ovim tvrdnjama iz obrane optuženika, žalitelj gradi žalbenu tvrdnju da ugovori o pozajmicama predstavljaju stvarnu podlogu u međusobnom odnosu društava Somax j.d.o.o. i Zadravec Baits j.d.o.o., pa da se stoga radi o građanskopravnom odnosu, ne o kaznenom djelu. Nasuprot tome, prvostupanjski sud, ispravnom ocjenom svih izvedenih dokaza utvrđuje da ugovori o kratkoročnim pozajmicama, za koje je optuženik u svojoj obrani najprije tvrdio kako ih nema jer je svu dokumentaciju predao svjedoku Mariji Mikulić, da bi ih potom prezentirao tijekom rasprave, ne predstavljaju vjerodostojne isprave. Za ovo utvrđenje prvostupanjski sud daje jasne, logične i potpuno uvjerljive razloge, koji žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju. Naime, provedenim financijsko knjigovodstvenim vještačenjem, usporedbom sadržaja ugovora i opisa provedenih plaćanja, prvostupanjski sud utvrđuje da ugovore nije potpisao svjedok Zadravec te da su u banci navedeni drugačiji opisi plaćanja – plaćanje robe društvu Somax j.d.o.o. i povrat pozajmice istom društvu. Pozajmice nisu plasirane putem žiro računa, ugovori su sastavljeni na isti datum i mišljenje je vještaka da se ne radi o ispravama koje bi bile sastavljene sukladno članku 8. Zakona o računovodstvu. Svjedok Zadravec porekao je da bi imao bilo kakvih saznanja o ugovorima o pozajmicama, dok je svjedokinja Mikulić navela kako ugovore o pozajmicama nije vidjela među ispravama koje je preuzela kao novi knjigovođa oštećenog društva. Povezujući ove dokaze u jednu logičnu cjelinu, prvostupanjski sud ispravno zaključuje kako ova dokumentacija ne potvrđuje obranu optuženika. Naprotiv, povezivanjem sadržaja izvedenih dokaza vidljivo je kako obrana optuženika da nije raspolagao ugovorima, da ih je preuzela svjedokinja Mikulić i da je sve poduzimao u dogovoru sa svjedokom Zadravcem, jednostavno ne predstavlja vjerodostojan prikaz događaja. Suprotno tome, potpuno je ispravno i zasnovano na sadržaju izvedenih dokaza i ocjeni njihove vjerodostojnosti, utvrđenje prvostupanjskog suda da je izvršenim uplatama sa računa oštećenog društva na račun svojeg društva Somax j.d.o.o. optuženik pribavio protupravnu imovinsku korist u visini uplata od 435.316,83 kune.

9.3. Prema utvrđenju prvostupanjskog suda, koje nije dovedeno u sumnju žalbenim navodima, optuženik je u cijelom inkriminiranom periodu imao potrebno svojstvo počinitelja kaznenog djela iz članka 246. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. Naime, u prvom dijelu razdoblja počinjenja djela optuženik je na temelju ugovora o pružanju

računovodstveno-financijskih usluga, imao dužnost zaštite imovinskih interesa društva Zadravec Baits j.d.o.o., o čemu jasno iskazuje i svjedok Zadravec. Uostalom, kada se kritički promotri obrana optuženika u vezi s iskazom svjedoka Zadravca, sadržajem ugovora o pružanju računovodstveno-financijskih usluga i radnjama koje je optuženik poduzimao u pogledu raspolaganja novčanim sredstvima po računu oštećenog društva, dolazi se do jasnog utvrđenja da je optuženik imao ovlast raspolagati novčanim sredstvima po računima oštećenog društva, da je tu ovlast zloupotrijebio u korist svojeg društva, ne štiteći imovinske interese oštećenog društva, koju dužnost je imao u skladu s pravnim poslom. Iz ovoga proizlazi potvrda utvrđenja prvostupanjskog suda da je u potpunosti dokazano potrebno svojstvo optuženika kao počinitelja predmetnog kaznenog djela za cijeli inkriminirani period, pa žalbeni navodi o suprotnome nisu dokazani.

9.4. Drugi i treći momenti istaknuti u žalbi međusobno su povezani. Žalitelj tvrdi da iskazi svjedoka Vodstričila i Brinc te isprave o izvršenim plaćanjima u spisu podržavaju njegovu obranu da nije prisvojio iznos od 13.302,67 kuna iz dnevnih utržaka oštećenog društva, a i da ispravna ocjena vjerodostojnosti iskaza svjedokinje Paljević, potvrđuje sadržaj te obrane. No, iskaze imenovanih svjedoka valja promotriti u kontekstu iskaza svjedoka Zadravca, što prvostupanjski sud ispravno radi, ali i kontekstu potvrda o provedenim plaćanjima, koji dokazi ne potvrđuju vjerodostojnost obrane optuženika. Svjedokinja Brinc iskazuje kako je na traženje optuženika dnevne utrške uplatila na njegov tekući računa, a da je to prestala raditi kada ju je nazvao svjedok Zadravec i zatražio da to prestane raditi jer je otkriveno što optuženik radi. Svjedok Vodstričil iskazuje slično, da je razgovarao sa svjedokom Zadravcem kada je optuženik po reći puta zatražio uplatu utrška na svoj račun i kada je dobio uputu da to ne radi. Ovaj svjedok iskazuje da je optuženik plaćao najam i režije za trgovinu u Zagrebu, da je nakon toga svjedoka par mjeseci vršio plaćanja, ali ne određuje vremenski kada je to bilo. Svjedok Zadravec iskazao je da nije optuženiku odobrio da od svjedoka Vodstričil i Brinc traži uplate utrška na svoj račun. Prema preslikama isprava u spisu koje se odnose na izvršena plaćanja za isporuku vode i struje vidljivo je da je plaćanja izvršio svjedok Vodstričil i navedene isprave također ne potvrđuju obranu optuženika. Stoga, iz navedenih dokaza jasno slijedi potvrda utvrđenja prvostupanjskog suda da je optuženik prisvojio i ovaj iznos novca koji je uplaćen na njegov tekući račun. Ovo utvrđenje ne dovodi u pitanje niti preocjena iskaza svjedokinje Paljević koju žalitelj izvodi u žalbi. Svjedokinja, naime, iskazuje da je kao vlasnica prostora u Zagrebu u kojem je poslovalo oštećeno društvo, primala uplate najamnine na tekući račun. Iz ovog dijela njenog iskaza i tvrdnje o trajnoj blokadi žiro računa žalitelj izvodi, logički pogrešan, zaključak da je obrana optuženika vjerodostojna kada iskazuje da je primitke iz dnevnog utrška, optuženik utrošio na plaćanje najamnine u gotovini, jer plaćanje preko žiro računa u vrijeme blokade nije bilo moguće. Naprotiv, plaćanje nekome na tekući račun moguće je na niz načina, pa ničime podržana žalbena tvrdnja o plaćanjima u gotovini svjedokinji, ne dovodi u sumnju ocjenu o vjerodostojnosti iskaza svjedokinje. Ovo pogotovo iz razloga jer svjedok Zadravec, sukladno iskazu svjedokinje, potvrđuje da je najamnina plaćana, na traženje svjedokinje, na njezin tekući račun.

9.5. Žalbena preocjena vjerodostojnosti iskaza svjedoka Marije Domijan, Marije Mikulić i Mišela Zadravca pozivom na visinu postavljenog imovinskopravnog zahtjeva prema visini utvrđene protupravne imovinske koristi, izostanku primopredajnog zapisnika o preuzimanju knjigovodstva za oštećeno društvo i pozivom na zapisnik Porezne uprave

ne dovodi u pitanje ocjenu vjerodostojnosti tih dokaza koju daje prvostupanjski sud. Marija Domijan, stečajna upraviteljica oštećenog društva, postavila je imovinskopravni zahtjev na iznos od 628.728,78 kuna obrazlažući da se isti odnosi na provedene uplate u korist društva Somax j.d.o.o., na tekući račun optuženika i na ne položeni utržak od prodaje robe. U činjeničnom opisu kaznenog djela optuženika se tereti da je prijenosom novca svojem društvu stekao korist, a uplatama na svoj tekući račun, korist je stekao on osobno, dok manjak položenog utrška nije obuhvaćen optužbom. Iz tih razloga ne postoji nikakvo proturječje u iskazu svjedokinje, ali niti u pogledu odluke o imovinskopravnom zahtjevu, što se obrazlaže dalje. Svjedokinja Mikulić opisuje okolnosti preuzimanja knjigovodstvenih isprava oštećenog društva, koje žalitelj osporava tvrdeći da ne postoji primopredajni zapisnik. O tome da ne postoji primopredajni zapisnik iskazuje ova svjedokinja kada opisuje pod kojim je okolnostima preuzela poslovnu dokumentaciju od optuženika i u kojem opsegu te navodi da je primopredajni zapisnik trebao sastaviti optuženik. Okolnost da nije sastavljen primopredajni zapisnik ne dovodi u sumnju vjerodostojnost iskaza ove svjedokinje koja iskazuje da je dobila svega nekoliko isprava u dva ili tri registratora i opisuje koje sve radnje u računovodstvu i knjigovodstvu oštećenog društva nisu obavljene. Ove okolnosti ne potvrđuju obranu optuženika o tome da je svu dokumentaciju predao svjedokinji, a između ostaloga i ugovore o kratkoročnim pozajmicama, a koje je potom sam optuženik predao na raspravi. U odnosu na iskaz svjedoka Zadravca, podaci o poreznom nadzoru i manjku robe, s obzirom na sadržaj optužbe o prijenosu novčanih sredstava s žiro računa oštećenog društva i uplate utrška na tekući račun optuženik, ne dovode u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedoka, jer ne postoji međusobna gospodarska ili financijska poveznica između radnji počinjenja kaznenog djela u ovom postupku i pitanja manjka robe za koju bi eventualno bio odgovoran svjedok. Stoga su sva utvrđenja prvostupanjskog suda potpuno u skladu sa sadržajem izvedenih dokaza, a za ta je utvrđenja sud dao jasne, potpune, logične i životne razloge, koji žalbenim osporavanjem nisu dovedeni u sumnju. Zbog svega navedenoga nije osnovana žalba optuženika zbog pogrešno (i nepotpuno) utvrđenog činjeničnog stanja.

10. Optuženik u žalbi općenito tvrdi kako mu je utvrđena prestroga pojedinačna kazna zatvora za kazneno djelo iz članka 246. stavak 2. KZ/11. i da kod toga nisu ispravno vrednovane utvrđene olakotne okolnosti njegove prekršajne nekažnjavanosti i neosuđivanosti, njegova dob i činjenica da je otac dvoje maloljetne djece, a osim toga tvrdi da je sankcija djelomične uvjetne osude neadekvatna i da se njome neće ostvariti svrha kažnjavanja. Optuženik drži da mu je valjalo utvrditi blažu pojedinačnu kaznu i izreći mu uvjetnu osudu, koju sankciju smatra adekvatnom počinjenom kaznenom djelu.

10.1. Prvostupanjski je sud potpuno ispravno utvrdio i vrednovao i olakotne i otegotne okolnosti kod utvrđivanja pojedinačne kazne za kazneno djelo iz članka 246. stavak 2. KZ/11., potpuno je zakonita odluka o opozivu uvjetne osude (ispravno) po članku 58. stavak 6. KZ/11., pa je potom kod odluke o jedinstvenoj kazni prvostupanjski sud vrednovao karakteristike osobnosti optuženika i ocijenio kaznena djela (sva protiv gospodarstva, sa znatnim iznosima imovinske koristi u ovom postupku, odnosno neplaćenih poreza u predmetu Općinskog suda u Osijeku K-708/2021 u iznosu preko 408.000 kuna), pa je odluka o utvrđenim pojedinačnim kaznama i o jedinstvenoj kazni potpuno ispravna. Optuženik u žalbi neosnovano potencira dio olakotnih okolnosti koje je prvostupanjski sud i utvrdio i ispravno cijenio, pa žalba optuženika zbog odluke o kazni nije osnovana.

10.2. Isto tako optuženik neopravdano osporava odluku o izricanju djelomične uvjetne osude, posebno u pogledu dijela jedinstvene kazne koja se izvršava, navodeći da ista neće ostvariti svrhu kažnjavanja, da će utjecati na optuženikov osobni, poslovni i obiteljski život. Ispravnom primjenom članka 51. stavak 1. KZ/11. prvostupanjski je sud optuženika osudio na primjerenu jedinstvenu kaznu zatvora, sukladno karakteristikama ličnosti i ocjeni ukupnosti kaznenih djela, pa stoga žalbeni navodi optuženika o potrebi blažeg kažnjavanja nisu osnovani. Isto je tako opravdana odluka o izricanju djelomične uvjetne osude s ispravnom distribucijom dijela jedinstvene kazne zatvora koji se izvršava i dijela koji se neće izvršiti i pod kojim uvjetima. Utvrđenim pojedinačnim kaznama i osudom na jedinstvenu kaznu zatvora te izricanjem djelomične uvjetne osude, po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, kao suda drugog stupnja, ostvariti će se svrha kažnjavanja u općem i posebnom smislu iz članka 41. KZ/11 i svrha djelomične uvjetne osude iz članka 57. stavak 1. KZ/11.

11. Odluku o imovinskopravnom zahtjevu optuženik pobija tvrdnjom da postoji proturječje između istaknutog i dosuđenog imovinskopravnog zahtjeva, pa da do donošenja pobijane presude nije mogao znati o kolikoj se šteti radi.

11.1. Stečajna upraviteljica oštećenog društva postavila je imovinskopravni zahtjev na iznos od 628.728,78 kuna, a optuženik je obvezan na plaćanje iznosa od 448.619,50 kuna (59.542,04 eura) koji iznos se odnosi na iznose uplaćene sa žiro računa oštećenog društva na račun društva Somax j.d.o.o. u iznosu od 435.316,83 kune i iznos od 13.302,67 kuna koji je uplaćen na tekući račun optuženika, dok je sa ostatkom zahtjeva koji prelazi dosuđeni, a odnosi se na manjak položenog novca za prodanu robu što nije sadržano u optužnici, oštećenik upućen u parnicu. U tom pogledu nema nikakvog proturječja jer je optuženik, kao počinitelj kaznenog djela prema članku 1045. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.), odgovoran oštećenom društvu naknaditi prouzročenu štetu koje je prema činjeničnom opisu kaznenog djela prouzročena upravo u visini 448.619,50 kuna. Za odluku o prihvaćanju ostatka imovinskopravnog zahtjeva nema dostatne podloge u dokazima izvedenim u ovom kaznenom postupku, pa je u tom dijelu oštećenik ispravno upućen u parnicu, pozivom na odredbu članka 158. stavak 2. ZKP-22. O tome je prvostupanjski sud dao valjano obrazloženje u kojem nema nikakva proturječja te je odluka o imovinskopravnom zahtjevu u svemu ispravna i zakonita.

12. Žalitelj se žali i u odnosu na odluku o troškovima postupka tvrdeći da je prvostupanjski sud ispravno utvrdio da je on osoba bez imovine, ali da je neispravna odluka o samo djelomičnom oslobođenju od plaćanja troškova postupka, već ga je trebalo u cijelosti osloboditi plaćanja troškova postupka, pogotovo iz razloga jer mu predstoji izdržavanje neuvjetovanog dijela kazne zatvora.

12.1. Niti ovdje žalitelj nije u pravu. Prvostupanjski je sud utvrdio da je optuženik zaposlen, da ostvaruje plaću te da je obveznik uzdržavanja dvoje djece, pa ga je zbog toga djelomično oslobodio plaćanja troškova postupka, obvezujući ga na plaćanje troškova postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP-22. Ovakva odluka je potpuno ispravno obrazložena i temelji se na ocjeni prvostupanjskog suda da optuženik može podmiriti dio troška koji je obvezan platiti bez štetnih posljedica za

svoje i uzdržavanje osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati. Zbog toga nije osnovana žalba optuženika niti u ovom dijelu.

13. Slijedom izloženoga, a kako ne postoje razlozi zbog kojih optuženik pobija prvostupanjsku presudu, to je na temelju članka 482. ZKP/08. odlučeno kao u izreci ove presude.

Zagreb,12. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Snježana Hrupek-Šabijan

SNJEŽANA HRUPEK-ŠABIJAN

Elektronički potpisano: 16.06.2026T08:45:12 (UTC:2026-06-16T06:45:12Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: e49fff83-f5b9-40b2-ba33-d46a8c04b85f
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-30889-74995**

Kontrolni broj: **0ee28-4d480-0a1b8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.